

[0653] TRIJERIS 'PEASHJOU'

Men kin wiis wêze mei it ûndersyk dat Jarich Hoekstra him treastgje woe om betsjutting en komôf fan it foarste part fan it wurd 'peashjou' wat tichter by in oannimlike oplossing te bringen. Nei it ferskinen fan myn artikel yn *Us Wurk* 35, 53, 54 wie ik al gau twivelich oer myn hypoteze, dat hjir tocht wurde koe oan in *bearsnet*. Neifraach by lju mei kunde oan pleatslike binnefiskerij te Aldegea (W), Heech en Earnewâld makke dat ik derôf stapte. Yn alle trije plakken wie it wurd 'hjou' bekend, mar dan as in stik ark, brûkt foar it fiskjen op ies (dus lyts fiskjeguod) en wol meast by de wâl lâns. Soms wie it ek wol ris om iel te rêden, mar dat foel bûten de wet. Dêrfandinne grif dat it *Friesch Woordenboek* (1900) 'hjouw(e)' ek oantsjut as '(verboden) vischtuig'. It wurktúch waard my beskreaun sa't Botke it yn 1932 úttekene hat. Gjinien fan myn trije sislju koe de gearstalling mei *peas*-, sels de hear R. A. Toering fan Earnewâld wie it út syn praktyk net bekend. Wol koene se yn Aldegea (W) en Heech bûtendat in tiidwurd 'hjouw(e)' foar 'mei de hjou fiskje'. Dat wie by de Earnewâldster wer ûnbekend. J. Walinga út Aldegea joech my it yn sinferbân: 'Giest jûn mei te *hjouw*en?'

Toering koe wol it verbum 'peaz(g)je' (ek wol 'pjeskje') mei û.o. de betsjutting 'yn (drekkich) wetter omslaan'. In attestaasje dy't de betsjutting, neamd yn Halb. *Hs. Lex. Fris. B* (in fynplak dat my ûntkommen wie), wer wat mear hâld jout.

Winliken bin ik no wol oertsjûge dat wy yn it foarste diel fan 'peashjou' te meitsjen hawwe mei de stam fan it verbum 'peazje'.

8633KG *Ysbrechtum*
Ds. Visserleane 4

D. A. Tamminga